

M-am întors din viitor

Pavalachepaul

Vă vorbesc – sunt decedat
M-am întors din veșnicie-
Foarte iute m-ați uitat
Vă mai scriu o poezie?

Măi bădie, măi bădie
Tu nu vezi că te-au uitat-
Le mai scrii o poezie
După ce ai decedat?

Le mai scriu căci, n-am murit-
M-am întors din viitor.
Le mai scriu căci, i-am iubit
Și de ei îmi este dor.

Măi bădie, bădișor
Lasă-i să se mai gândească-
Nu veni din viitor
Poezia să-ți citească.

Ba, deschide-mi un portal
Să mă-ntorc să le mai scriu.
Și pe-n aripatul cal
Să mă vadă că sunt viu.

Măi bădie, măi bădie
Nu te duce – te-au uitat.
Cum gândești că le poți scrie
Când de mult ai decedat?

Ba, deschide-mi să mă duc
De mine să-și amintească-
Nu mă țin sub papuc
Sub iubirea Ta cerească.

Măi bădie, nu e bine
Vor spune că ai visat-
Își mai amintesc de tine
Cel cu trupul decedat?

Ba, deschide-mi să le scriu
O ultimă poezie-
Să mă vadă că sunt viu

Cu Tine în veșnicie.

Măi bădie, îți deschid
Să poți merge în trecut-
Eu Sunt Cel care decid
Și rămâne de văzut...

Am văzut că mi-ai deschis
Să mă-ntorc din viitor.
Va rămâne ca un vis
Va fi greu, va fi ușor?

Va fi greu să se gândească
La această poezie.
Căci, din lumea Mea cerească
Tu, renunți la... veșnicie?

Vreau, o zi să mai trăiesc
Precum am trăit odată-
Să le scriu și amintesc
De Tine - iubitul Tată.

Bădie, dragă bădie
Dorința ți-am împlinit-
Haide, du-te și le scrie
Precum vrei și... ai dorit.

Doamne, vreau să-ți mulțumesc
Pentru-a mea mare dorință.
Mai apoi... mă odihnesc:

Oameni dragi - aveți credință!